

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713201384
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713201384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. H. V. XXXX/XX, XXX XX P., štátny občan SR, o vymoženie 657,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 301,84 € s 8,50 % úrokom z omeškania od 31.5.2013 do zaplatenia, s tým, že súd povoľuje odporkyňi dlh splácať po 5,-€ mesačne, prvá splátka splatná do posledného dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku a každá ďalšia splátka splatná vždy do konca kalendárneho mesiaca, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporkyňi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „právny predchodca navrhovateľa“) sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.02.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 657,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 30.5.2010 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že poskytol odporkyňi na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX dňa 12.12.2008 úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala uhradiť formou pravidelných 42 mesačných splátok vo výške 25,86 eur. Odporkyňa zo zmluvy uhradila celkom sumu 362,04 eur. Odporkyňa svoj záväzok voči pôvodnému navrhovateľovi neplnila riadne a včas v čase určenom v zmluve, čím sa dostala do omeškania a preto pôvodný navrhovateľ predžalobnou upomienkou zo dňa 21.5.2010 vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade všetkých splátok, čo však odporkyňa nespĺnila. Celkový dlh odporkyne ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 657,76 eur, súčasne si pôvodný navrhovateľ uplatnil tiež zákonný úrok z omeškania.

Súd uznesením č.k. 3C/84/2013-19 zo dňa 17.5.2013 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného navrhovateľa vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu súd vyzval navrhovateľa, aby špecifikoval dlžnú čiastku 657,76 eur, aby uviedol, koľko splátok a v akej výške odporkyňa celkom zaplatila, ako boli splátky započítané a akým spôsobom došlo k zosplateniu záväzku.

Navrhovateľ sa podaním zo dňa 3.2.2014 k výzve súdu vyjadril tak, že pôvodný veriteľ poskytol odporkyni pôžičku vo výške 663,88 eur, ktorú sa odporkyňa zaviazala uhradiť v celkovej výške 927,76 eur v 42. mesačných splátkach vo výške 25,86 eur. Odporkyňa uhradila celkom sumu 362,04 eur, o čom predložil ako dôkaz prehľad obrátov odporkyne. Ďalej odkazoval na body 12.2 a 12.3 VOP o zmluvnej pokute a sankčných úrokoch. Podľa neho žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny 565,72 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Podmienok k zmluve vo výške 92,04 eur.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu iba opísala svoju zlú finančnú situáciu a súčasne požiadala o umožnenie splácať svoj dlh v mesačných splátkach v sume 5 eur.

Navrhovateľ a jeho splnomocnenec sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavili, ich neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa, ktorý navrhol, aby súd rozhodol bez ich účasti.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocnenca a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy berúc do úvahy, že vec bolo možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 12.12.2008, Podmienkami k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky 106-e, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 s prílohou, prehľadom obrátov odporkyne, ústrižkami odporkyne o platbách, predžalobnou upomienkou zo dňa 21.5.2010, podaním navrhovateľa zo dňa 3.2.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Zo Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 12.12.2008 súd zistil, že ju podpísal právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa, ide o formulárové tlačivo, v ktorom je uvedená celková suma pôžičky 1 086,04 eur, schválená výška pôžičky 663,88 eur, počet splátok 42, výška splátky 25,86 eur, konečná splatnosť 42 mesiacov, ročná úroková sadzba 35 %, priemerná hodnota RPMN 34,92 %. V spodnej časti zmluvy je v predtlačenom formulári uvedené prehlásenie klienta o tom, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas.

Súdu boli predložené Podmienky k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky 106-e platné od 8.7.2008 nepodpísané odporkyňou, v ktorých je uvedené, že sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ďalej je v nich uvedená výška splátok 25,86 eur a ročná percentuálna miera nákladov 35 % a to pri pôžičke 663,88 eur s počtom splátok 42.

Súdu boli predložené Všeobecné obchodné podmienky platné od 1.1.2008 (ďalej len „VOP“), z ktorých súd zistil, že ide o formulárové tlačivo, ktoré nebolo podpísané odporkyňou.

Podľa bodu 6.1 VOP klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo podmienkach alebo VOP.

Podľa bodu 6.3 VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky.

Podľa bodu 12.2 VOP spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

Podľa bodu 12.3 VOP v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania.

Podľa bodu 12.4 VOP v prípade vypovedania zmluvy spoločnosťou, má spoločnosť právo uplatniť si pokutu za vypovedanie zmluvy.

Podľa bodu 13.2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

Prehľadom obrátov odporkyne súd zistil, že odporkyňa uhradila splátky celkom v sume 362,04 eur. Pôvodný veriteľ účtoval odporkyňi pokuty za omeškanie a sankčné úroky.

Ústriškami o platbách od odporkyne má súd preukázané, že odporkyňa uhradila pôvodnému navrhovateľovi splátky celkom v sume 362,04 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 spolu s prílohou má súd preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila na postupníka, ktorým je súčasný navrhovateľ pohľadávku voči odporkyňi uplatňovanú v tomto konaní.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 21.5.2010 vyzval právny predchodca navrhovateľa odporkyňu k okamžitej úhrade dlžnej sumy 786,49 eur najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Doručenka o prevzatí upomienky súdu predložená nebola.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení do 31.12.2008, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 31.12.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení do 28.2.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom je spotrebiteľský a predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Súd má za to, že zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky má spotrebiteľský charakter zmluvy, zmluva spĺňa znaky zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je dodávateľom a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 3 OZ, alebo žeby naopak konala ako osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že písomne uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, uzavretou medzi dodávateľom vo forme spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie zmluva o úvere, zadaná ako spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a podľa písmena b) ustanovenia obsahom tak zmluvy o úvere, ktorej obsahom je záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ v konaní nerozporoval skutočnosť, že odporkyňa má v ich zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, premietnutej do prvý krát v právnom poriadku SR do ustanovení § 52 až § 54 zákona č. 150/2004 Z.z. sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva a k nej patriace podmienky, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku. Kontrola podmienok zmluvy dopadá na každý právny vzťah, v ktorom vystupuje spotrebiteľ a dopadá aj na absolútny obchod, ktorým je zmluva o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka, treba (ohľadom kontroly neprijateľných podmienok treba rozumieť § 52 ods. 1 a 2 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere). Z hľadiska zákonodarcom sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. zákona (OZ) neexistuje žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie alebo vylúčenie právnej úpravy, podľa ktorej sa má alebo nemá právny úkon posudzovať. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V prejednávanej veci na základe záveru, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, typovú /adhéznú/, predtlačenu na formulári, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovil obsah zmluvy uzavretej s odporkyňou/spotrebiteľom a vo formulárovej zmluve stanovil aj podmienky jej realizácie a odporkyňa ako fyzická osoba - spotrebiteľ nemala možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemohla vyjednávať a mohla predložený návrh navrhovateľom na uzavretie zmluvy o úvere buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť, súd skúmal, či zmluva a k nej patriace VOP neobsahuje neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a 3 OZ.

Súd preskúmal zmluvu a k nej patriace VOP a zistil, že tieto obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorých si navrhovateľ v konaní uplatňoval plnenie.

Súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku v zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky v časti klient, kde klient prehlasuje, že súhlasí so zmluvnou pokutou a sankčným úrokom prislúchajúcim spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť splátky riadne a včas. S uvedenou podmienkou súvisia ďalšie neprijateľné podmienky, ktoré sa nachádzajú vo VOP a to v bode 12.2, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky a v bode 12.3, kde sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Prehlásenie uvedené v zmluve je vopred predtlačené na formulári veľmi drobným, skoro nečitateľným písmom uprostred dlhšieho spolu písaného odseku. Zo Zmluvy o pôžičke, k nej patriacich VOP a na základe rozhodovacej činnosti súdu možno urobiť záver, že ide o formulárovú zmluvu, ktorú uzatváral dodávateľ služby s ďalším množstvom spotrebiteľov za rovnakých podmienok v rovnakom čase ako s odporkyňou a podmienky zmluvy a podmienok pripravil dodávateľ ako štandardnú typovú zmluvu. Takto predloženú zmluvu mohla odporkyňa buď ako celok prijať alebo odmietnuť a nemala možnosť ako strana v slabšej vyjednávacej pozícii v zmluvnom vzťahu s dodávateľom vyjednať si podmienky zmluvy, keď mala aj možnosť oboznámiť sa s podmienkami zmluvy pred jej podpisom, nemohla ovplyvniť ich obsah. Súd má za to, že pôvodný veriteľ použil pri uzatváraní zmluvy nekalú obchodnú praktiku tým, že do zmluvy zakomponoval formulárové prehlásenie klienta uvedené drobným písmom, ktoré odporkyňa prijala podpisom zmluvy ako celok a ktoré nemohla odmietnuť. VOP neboli podpísané odporkyňou, boli predložené ako formulárové tlačivo s ešte menším písmom, než aké bolo uvedené v časti prehlásenia klienta v zmluve. Taktiež uvedené podmienky nemohla odporkyňa odmietnuť, keďže podľa zmluvy sú súčasťou zmluvy. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, že medzi jeho právnym predchodcom (dodávateľom služby) a odporkyňou boli individuálne vyjednané podmienky zmluvy, pričom ho zaťažuje dôkazné bremeno, čo vyplýva z hmotnoprávneho ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a súd dospel k záveru v zmysle tohto ustanovenia, že treba považovať podmienky zmluvy a podmienky k zmluve, za individuálne s odporkyňou nevyjednané ohľadom plnenia „za zmluvnú pokutu a sankčný úrok“, keď mal súd preukázané, že dodávateľ predložil odporkyňi formulárové znenie Žiadosti zmluvy a podmienok ním vopred pripravené, čím nie je splnená požiadavka, že na individuálne dojednanie je potrebné náležite rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Z uvedených dôvodov súd považuje ustanovenia o zmluvnej pokute a o sankčnom úroku za neplatné. Súd hodnotí právny úkon odporkyne z dôvodu, že išlo o formulárovú typovú zmluvu ohľadom zmluvnej pokuty a sankčného úroku ako právny úkon neplatný pre nedostatok vôle odporkyne podľa § 37 ods. 1 OZ dohodnúť v zmysle § 544 OZ zmluvnú pokutu a sankčný úrok. Odporkyňa mohla zmluvu o úvere a VOP buď ako celok prijať alebo odmietnuť, nemohla zmluvné podmienky vyjednať. K účtovaniu zmluvnej pokuty pôvodným veriteľom odporkyňi tak ako vyplýva z platobnej histórie odporkyne súd uvádza, že ju Občiansky zákonník podľa § 544 OZ pripúšťa ako zabezpečovací záväzok k hlavnému záväzku. Hlavným záväzkom, ktorý mala zmluvná pokuta zabezpečovať je plnenie zo zmluvy o úvere odporkyňou. V ustanovení § 544 ods. 1 OZ je platnosť dojednania dané pod podmienkou dodržania písomnej formy dojednania zmluvnej pokuty. Daním údajného dojednania zmluvnej pokuty dodávateľom iba do VOP, nezakladá dojednanie zmluvnej pokuty medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Právo na plnenie možno priznať iba z platného právneho úkonu a pre neplatnosť právneho úkonu ohľadom zmluvnej pokuty a sankčného úroku preto súd návrh zamietol. Sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania predstavuje v ročnom vyjadrení výšku 18,25% ročne. Ide o výšku úroku z omeškania, ktorá je v rozpore s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (k § 517 ods. 2). Predkladateľ zmluvy zrejme použil do ustanovenia zmluvy týkajúcom sa sankčného úroku, t.j. úroku z omeškania ako sankcie za to, že dlžník nesplní záväzok riadne a včas, ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, platného do 31.12.2008 (citácia: ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadza Národnej banky Slovenska uplatňovaná pre prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu), pričom výška úroku z omeškania je v rozpore s ustanovením § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (citácia: ods. 1: Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto

určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške). V čase uzavretia zmluvy bola výška základnej úrokovej sadzba NBS určená od 10.12.2008 2,50% ročne, predtým v roku 2008 od 3,75% do 3,50% a ustanovenie o úroku z omeškania (sankčnom úroku) je v rozpore s citovaným ustanovením, pretože je v zmluve uvedená vyššia, ako zákonom prípustná výška úroku z omeškania a údajná „dohoda“ o výške úroku z omeškania je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu. alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobým mravom a pre spotrebiteľa je neprijateľnou podmienkou, neplatnou, spotrebiteľa nezaväzujúcou. Dôvod neplatnosti zmluvy (sankčný úrok a zmluvná pokuta) sa vzťahuje len na časť právneho úkonu, ktorý možno oddeliť od časti zmluvy, na základe ktorej bola poskytnutá istina (§ 41 OZ). Zmluva je platná v ostatnej časti, kde sa účastníci zmluvy dohodli na poskytnutí úveru - istiny, pričom súd pri závere vychádza z § 497 Obchodného zákonníka, kde je ustanovený obsah práv a povinností účastníkov zmluvy o úvere, veriteľovi (pôvodnému navrhovateľovi) vznikol záväzok po požiadaní dlžníka (odporkyne) poskytnúť jej v jej prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a záväzok dlžníka (odporkyne) poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že návrh bol podaný dôvodne iba čiastočne. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou platne zmluvu, nazvanú Zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky, ktorá je spotrebiteľským úverom, na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 663,88 eur. Vychádzajúc zo záveru, že medzi účastníkmi bola platne uzavretá zmluva o úvere, zaoberal sa súd nárokom navrhovateľa uplatneným v konaní po odporkyňi na zaplatenie (§ 80 písm. b) O.s.p.). Súd v konaní dospel k záveru, že pre neprijateľnosť podmienok o zmluvnej pokute a o sankčnom úroku v Zmluve o pôžičke a vo VOP, ktoré súd vyššie vyhodnotil ako neplatné, nemal navrhovateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku.

Ustanovenie § 4 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje náležitosti zmluvy. Absencia niektorých náležitostí (napr. ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba) nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver/pôžička a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo záveru, že medzi účastníkmi bola platne uzavretá zmluva o úvere, majúca niektoré náležitosti vyžadované zákonom, zaoberal sa súd nárokom navrhovateľa uplatneným v konaní po odporkyňi na zaplatenie (§ 80 písm. b) O.s.p.).

Súd dospel k záveru, že zmluva o úvere, uzavretá medzi pôvodným veriteľom (pôvodným navrhovateľom) v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch - poplatky a preto veriteľ nemôže požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ich absencia v zmluve spolu s absenciou výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona, s absenciou ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 4 ods. 2 písm. g) cit. zákona; spôsobuje v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výška poplatkov nevyplýva ani z podmienok priradených k Zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky aj keď bola zahrnutá do jednotlivých splátok, podmienky predložené súdu neboli podpísané odporkyňou. Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov. Pokiaľ informácia o RPMN je uvedená v podmienkach v tabuľkovej podobe, ide o formuláciu z obchodných podmienok, t.j. zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv so zhodným obsahovým prvkom. Preto aj keď ide o formuláciu v podmienkach, táto formulácia nie je dostatočne prehľadná pre účel informovania spotrebiteľa, aby si uvedomil, aké náklady v čase vyplývajú zo záväzných ustanovení konkrétnej zmluvy. Ako súd uviedol vyššie, celý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a tento

následok má za to, že odporkyňa bola povinná vrátiť iba sumu istiny, ktorá jej bola poskytnutá. Odporkyňa podľa zmluvy prijať finančné prostriedky vo výške 663,88 eur. Súd prehľadom obrátov odporkyne a tiež z ústrižkov o platbách od odporkyne zistil, že odporkyňa uhradila pôvodnému navrhovateľovi celkom sumu 362,04 eur a zostal jej záväzok vrátiť 301,84-eur. Súd preto zaviazal odporkyňu na splnenie povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu v sume 301,84 eur, vypočítanú ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenými prostriedkami s 8,50 % úrokom z omeškania z priznanej výšky istiny od 31.5.2013 do zaplataenia, t.j. vo výške úroku z omeškania stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Pokiaľ ide o navrhovateľom žalobným návrhom uplatnený nárok na úrok z omeškania, súd ho priznal od uvedeného dátumu, nakoľko dňa 30.5.2013 si odporkyňa prevzala zásielku, v ktorej jej bol doručený návrh s prílohami a súčasne, kedy sa dozvedela o tom, že má veriteľovi plniť, keďže navrhovateľ nepreukázal, že odporkyni bola doručená predžalobná upomienka, v ktorej vyzýval odporkyňu na úhradu splatného záväzku.

Odporkyňa v odpore požiadala o povolenie splácať dlh v splátkach po 5 eur mesačne z dôvodu zlej finančnej situácie. Podaním zo dňa 14.8.2013 splnomocnenec navrhovateľa za navrhovateľa vyjadril súhlas s postupným splácaním dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach v sume po 5 eur, s lehotou splatnosti splátky k 30 dňu v mesiaci, pod stratou výhody splátok až do úplného splatenia celého dlhovaného peňažného plnenia. Ohľadom plnenia v splátkach súd posúdil prejavy účastníkov ako ich dohodu a preto súd povolil odporkyni splácať jej dlh v splátkach.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odporkyňa nebola v konaní celkom úspešnou účastníčkou oproti navrhovateľovi a preto súd vypočítal pomer jej úspechu resp. neúspechu k pomeru úspechu resp. neúspechu protistrany v konaní. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu odporkyne zníženú o pomernú časť jej neúspechu. Navrhovateľ sa domáhal zaplataenia sumy 657,76 eur, z toho mu súd priznal sumu 301,84 eur a do zvyšku tejto sumy o 355,92 eur návrh zamietol. Miera úspechu odporkyne predstavuje 54,11 % a u navrhovateľa 45,89 %. Úspešnejšia odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, a keďže ako vyplýva zo spisu, jej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o tom, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je Exekučný poriadok.